

ת"פ 10809/03/16 - מדינת ישראל נגד דוד פרץ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10809-03-16 מדינת ישראל נ' פרץ
בפני כבוד השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל - שלוחת תביעות שי יהודה,
ע"ע"ד אבי בזו
נגד
דוד פרץ
ע"י ב"כ עו"ד מיטל סחראי

המאשימה

הנאשם

פסק דין

אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. לפי המתואר בכתב האישום, הנאשם והמתלונן מתגוררים בדירות צמודות שלהן גג משותף ביישוב חשמונאים. ביום 23.02.15, בשעות הבוקר המאוחרות, העביר המתלונן על הגג המשותף של הדירות קרמיקות, ברזלים ופסולת השייכים לנאשם. למתלונן סייע באותה עת קבלן הבניין שאותו הוא מעסיק, מר אליהו מאירי. בשלב מסוים הבחין הנאשם במעשיו של המתלונן, עלה אל גג הבית, ואיים על המתלונן "שיהיה פה דם" וכי "ישנם אנשים שרוצים לפגוע במתלונן והוא זה שמנע מהם לעשות כן, וכעת, ינחה אותם לעשות מה שבא להם".
3. הנאשם כפר בכך שאמר את המיוחס לו ואת הטענה שאיים על המתלונן. לדבריו, בינו ובין המתלונן ישנו סכסוך מתמשך ותלונת השווא היא חלק ממאבק זה.

המסכת הראייתית

עמוד 1

4. המאשימה תמכה את טענותיה בעדויותיהם של המתלונן והקבלן מאירי. מנגד הנאשם תמך את טענותיו לצד עדותו שלו בעדות אשתו.

5. המתלונן סיפר כי הנאשם הניח על הגג שמעל בית המתלונן חפצים השייכים לו ולא פינה אותם חרף בקשותיו החוזרות ונשנות. לכן, ביום האירוע, הוא ביחד עם הקבלן מאירי, עלו לגג והחלו להזיז את החפצים לחלק הגג שמעל בית הנאשם. בשלב מסוים, הנאשם עלה ואיים עליו "שיהיה דם ושנשים שרוצים לפגוע בי והוא עצר אותם, הוא לא יגיד להם כלום יותר".

6. בחקירתו הנגדית אישר המתלונן כי בינו ובין הנאשם קיים סכסוך ארוך, במסגרתו הנאשם ואשתו הגישו תביעה כנגדו בטענה לזכויות בבית שלו. הוא ציין כי לפני כחודשיים התביעה נדחתה. הוא נשאל האם הקבלן מאירי דיבר עם הנאשם באותו אירוע והוא השיב כי הקבלן מאירי ניסה להרגיע את הנאשם אך הוא אינו זוכר אם הדבר היה לפני האיומים או לאחריהם. מלבדו, הקבלן מאירי והנאשם לא נכח איש על הגג במהלך האירוע, בכלל זה לא פועל ערבי מטעמו ולא אשת הנאשם. כשנדרש לסמן היכן בדיוק עמדו על הגג הוא והנאשם הוא סרב וטען כי אינו זוכר. על הקשר בינו לבין הקבלן מאירי סיפר כי הם חברים וגם עבדו ביחד. באותו יום הקבלן מאירי לא בא אליו לצרכי עבודה כי אם לביקור חברי, ובמהלך הביקור הם עלו ביחד לגג להעביר את הדברים לשטח הגג של המתלונן.

7. הקבלן מאירי סיפר בעדותו כי עבד עם המתלונן תקופה מסוימת בתחום הבניין. במסגרת אחת העבודות הוא הגיע לביתו של המתלונן לצורך ביצוע עבודה כלשהי והוא נתבקש על ידו לעלות לגג על מנת לראות את עבודות האיטום שיש לבצע בו. במקום היו מונחים חפצים שביחס לחלקם המתלונן טען שהם אינם שלו. לפתע הגיע הנאשם ושאל לפשר מעשיהם והם השיבו כי הם מבקשים לבצע איטום. אז, החל הנאשם לצעוק ולאיים ואמר שיש עוד הרבה אנשים שמחכים לזה ויישפך הרבה דם. הוא ניסה להרגיע את הנאשם אך הנאשם המשיך לצעוק עליו והוא התרשם שאין עם מי לדבר. הוא שלל הימצאות עובד ערבי על הגג במהלך האירוע וכן שלל את נוכחות אשתו של הנאשם על הגג. כשנשאל האם הפועל הערבי לא סייע להם להעביר את החפצים לגג של הנאשם השיב כי הם עוד לא העבירו דבר ורק עלו לראות אילו פעולות יש לבצע לצורך איטום הגג. הקבלן מאירי גם נדרש להיכרותו עם הנאשם והוא השיב כי בעבר שוחח עמו ועם בנו שהגיע עמו לדיון בבית המשפט בקשר לקיר המפריד בין החניה לחצר שלו.

8. מנגד הנאשם טען בעדותו כי יש לו סכסוך עם הנאשם במשך 5 שנים, ואין זו פעם ראשונה שהמתלונן נוטל את חפציו ללא רשותו. הוא שלל שקילל את המתלונן או איים עליו. לדבריו, הוא חזר מבית הכנסת ושמע רעשים חזקים מהגג. הוא עלה והבחין בפועל ערבי שטיפל במרזב ובכך שפינו חפצים שלו ממקום למקום על גבי הגג. הוא אמר למתלונן שהמחלוקת אודות הבעלות בגג טרם הוכרעה על ידי בית המשפט ועל כן הוא אינו יכול לגעת בחפצים שלו. לאחר מכן גם אשתו עלתה לגג. ביחס לקבלן מאירי הוא ציין כי לא ראה אותו כלל על הגג והוא אינו מכיר אותו.

9. אשת הנאשם סיפרה בעדותה, כי בעלה חזר מהתפילה כשלפתע נשמעו רעשים מכיוון הגג. הנאשם עלה לבדוק ולאחר שראתה כי הוא מתמהמה גם היא עלתה לגג וראתה שם את המתלונן ופועל ערבי מפנים דברים בגג ממקום למקום. את הקבלן מאירי לא ראתה והיא אינה מכירה אותו.

דין והכרעה

10. למעשה אפוא, מדובר בגרסת המתלונן והקבלן מאירי אל מול גרסת הנאשם ורעייתו. שמיעת העדויות ועיון חוזר בהן מובילים למסקנה כי לא ניתן לקבוע ברמת הנדרשת במשפט פלילי כי יש להעדיף את גרסת המתלונן והקבלן מאירי על פני גרסת הנאשם.

11. הנה כי כן, ב"כ המאשימה טען בסיכומיו כי עדויות הנאשם והקבלן מאירי היו דומות, הן באשר ללוח הזמנים, הם באשר לנוכחים במקום והן באשר לדברי הנאשם, ומכאן שיש להסתמך עליהן. ברם, למעשה גרסאותיהם לא עלו בקנה אחד גם בעניינים משמעותיים. כך בעוד המתלונן סיפר כי הוא והקבלן מאירי עלו לגג כדי להזיז את חפציו של הנאשם וכי הקבלן מאירי הבחין בהעברת החפצים; הקבלן מאירי טען כי הם עלו לבחון את פעולות האיטום הנדרשות וכי הוא כלל לא ראה העברת דברים. בהקשר זה יש לציין כי לפי גרסת הקבלן מאירי שלא היו כלל העברת חפצים, ממילא לא היה רעש, ולא ברור מדוע הנאשם יעלה סתם כך אל הגג. הן הנאשם והן אשתו סיפרו על העברת חפצים בדומה לגרסת המתלונן, וטענת הקבלן מאירי כי לא ראה כלל העברת חפצים בניגוד גמור לגרסת המתלונן, מקשה עד מועד להסתמך על גרסתו. הקבלן מאירי גם ציין כי לא הבין את כעסו של הנאשם, אמירה שאינה עולה בקנה אחד עם גרסת המתלונן שהנאשם הבחין בהם מעבירים חפצים שלו מצד לצד.

12. כך גם, בעוד המתלונן סיפר כי הקבלן מאירי הגיע אליו באותו יום לביקור חברי; הקבלן מאירי סיפר כי הגיע לצרכי עבודה ובכלל לא היה מגיע למתלונן לשתות קפה אלא רק לצרכי עבודה. גם לא עלה שהקבלן מאירי ראה עצמו כחבר של המתלונן כי אם כמי שקשור עמו בקשרי עבודה בלבד.

13. אכן מנגד אפשר שגם בדברי הנאשם נמצאו סתירות בין דבריו בבית המשפט לדבריו בהודעה במשטרה, ואולם לא זו בלבד שלא מדובר בסתירות מהותיות, אם בכלל, וודאי שאין מדובר בעדות כבושה; אלא שבכך לבד אין כדי להעדיף את גרסת המתלונן והקבלן מאירי בפרט בשים לב לסתירות המהותיות בעדויותיהם שלהם, כאמור. איני סבור כי ניתן לבוא בטענות כלפי הנאשם שלא העלה חלק מהדברים שסיפר בבית המשפט במסגרת הודעתו במשטרה, מאחר והוא כלל לא עומת במשטרה עם הטענה כי על הגג נכח בזמן האירוע הקבלן מאירי.

14. אמנם אין מחלוקת כי ישנו סכסוך בין הצדדים במשך שנים לא מעטות והתנהל הליך משפטי ביניהם אותו פתח הנאשם. ברם, באותה מידה שב"כ המאשימה מבקש להראות בכך מניע לאיומים ניתן לראות בכך גם מניע להגשת תלונת שווא כטענת הנאשם.

15. בשולי הדברים יצוין כי לא השתכנעתי מכך שהקבלן מאירי הצביע על בנו של הנאשם שנכח באולם וציין כי מדובר בבנו של הנאשם גם מבלי שהדבר הוזכר בדיון, שאין ממש בטענת הנאשם כי מעולם לא פגש בקבלן מאירי, לא הוא ולא בנו. שכן, לא זו בלבד שיתכן שהקבלן מאירי הכיר את בנו של הנאשם מביקוריו בבית המתלונן שעה שביצע עבודות במקום, עובדה שאינה שנויה במחלוקת; אלא שגם אם הייתה פגישה אחת ביניהם איני סבור כי די בעובדה זו כדי להכריע את הכף באשר לאירוע נשוא כתב האישום, שכאמור, כל שאירע בו נותר בספק.

סופו של יום, איני סבור כי ניתן לומר כי גרסתו של המתלונן והקבלן מאירי עדיפות, וודאי לא מעבר לספק סביר, על פני גרסת הנאשם ועל כן אני מזכה את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשע"ח, 16 אוקטובר 2017, במעמד המתייצבים.